

[Mette Madsen]

Reaktionen var velkendt, men det måtte konstateres, at de behandlingssteder, der oprettedes i huj og hast, ikke alle fungerede lige godt, og revisionsdepartementet måtte sætte spørgsmålstegn ved, om pengene blev anvendt på en hensigtsmæssig måde. Men der blev indhøstet erfaringer, og i de følgende år blev indsatsen forstærket og gjort bredere, for, som det også fremgik af ministerens redegørelse, problemet kan jo ikke bare tackles fra én side.

Der blev sat ind med oplysning i skoler og i massemedier, oplysning om kriminalitetsforebyggende arbejde af politi og konsulenter i skoler og klubber. Apotekerne fik pålagt at have så små lagre som muligt af narkotika samt bedre tyverisikring, og det blev også gjort vanskeligere at stjæle morfinbeholdninger i skibe. Embedslægerne henstillede til lægerne at være tilbageholdende med ordination. Sådan prøvede man gennem de første år at komme hele spektret rundt for at få en samlet indsats mod dette nyopdukkede, meget uhyggelige problem.

Endvidere fik vi i 1975 efter flere års arbejde i folketinget hævet strafferammen for handel med narkotika fra 6 til 10 år. Vi havde i venstre ønsket, at også hash skulle indtages under denne forhøjelse, men vi måtte se i øjnene, at dette desværre ikke kunne opnå flertal i folketinget, hvilket vi stadig beklager.

Debatten i 1976 viste, ligesom ministerens redegørelse her i dag, at der havde været et fald i tilgangen af unge stofmisbrugere. Jeg vil gerne lige sige i parentes, at der nu igen er en svagt stigende tendens, og det må få alle til at være ekstra agtpågivende.

Desværre måtte man også i 1976 konstatere, at denne stagnation blev modsvaret af stigende alkoholmisbrug. Det er forståeligt, men meget beklageligt, at mange forældre, der var skræmt af hashtruslen, mente, at det ikke gjorde så meget, at de unge tog en øl, når bare de holdt sig fra hash. Det kan ikke tit nok understreges, at det såkaldt uskyldige øldrikkeri, navnlig når det starter i de helt unge år, meget let kan bringe de unge ind i et totalt ødelæggende alkoholmisbrug. Ofte er stofmisbrug blandet med misbrug af alkohol. Derfor var det et stort plus i forebyggelsen og behandlingen, at kontaktudvalgets arbejde for nogle år siden blev udvidet til også at omfatte alkoholmisbrug.

I 1976 blev der i debatten slet ikke nævnt heroin. Det er uhyggeligt, at de meget hårde stoffer som heroin og kokain nu bare få år senere er de helt dominerende.

I 1976 drejede debatten sig også meget om metadonbehandling, der i nogle år tilsyneladende havde været redningsplanken. Erfaringen har desværre vist, at dette stof ikke er så uskyldigt endda. Dels har det langtvirkende negativ indflydelse på patienten, dels kan det ødelægge muligheden for at trække de unge ud af stofmisbrug. Ministerens resumé af rapporten om metadon og stofmisbrugere fra juli 1979 og hans konklusion kan venstre derfor helt tiltræde.

Ministerens redegørelse for selve behandlingsformen af narkomaner, om, hvordan den er ændret fra at lægge vægten på gruppebehandling til at være rettet mod den enkelte, er venstre også enig i. Vi har flere gange peget på en sådan ændring, bl.a. under den sidste debat. Dermed være ikke sagt, at helbredte narkomaner ikke kan være til stor støtte i efterbehandlingsfasen, som det er tilfældet med det arbejde, der gøres inden for alkoholbehandlingen af støttekredse som Lænken o. lign. Vi er enige med ministeren i, at behandlingsindsatsen nok behøver en styrkelse i alle faser.

Hvad angår den kriminalitet, der er uløseligt forbundet med narkotikaproblemerne, omtalte ministeren de gode resultater af forøget indsats fra politiets side. Denne må efter venstres mening opretholdes og om fornødent udbygges, men jeg vil pege på et problem, som ministeren til dels overså, nemlig indsmuglingen af de forbudte stoffer.

Ministeren nævnte Kastrup lufthavn – ministeren talte i det hele taget meget om Københavns problemer. Vi ved, at en stor del af disse problemer er koncentreret her, men desværre har man dem jo ikke bare i København. Det gælder også indsmuglingsproblemerne. Det store trafikpres ved hver eneste indgang til Danmark giver narkotikasluglerne gode muligheder, selv om en trænet og vågen tolder er dygtig til at finde frem til smuglerne, men der er ganske enkelt ikke bevillinger nok til at ansætte sådanne vågne toldere i et antal, så grænserne kan dækkes effektivt. Indsatsen i Kastrup lufthavn har givet resultater, men det har måske kun flyttet problemet til andre grænsesteder. Derfor